

non sentiat. Ille cum Felicitatem Proborum , tum Peccatas Improborum usque ad finem Mundi prorogat, eorumque Animas in speciem quamdam Somni conjicit. At illius Somnia Justinus ipse jamdiu coarguit, tradens, Justorum spiritus Feliciter degere post mortem , & quidem in Loco quadam Meliori , quam terrena nostra habitatio. Iniquorum vero Excruciarum , & quidem manere in Loco Detinere , atque in Igne Eterno . Quel ergo testem pro se Justinum Martyrem aduocare Burnetus audeat? Agnoscit ille , Nunc impiorum & iniquorum Animas excruciarum , minime exspectato fine Mundi . Ergo ex Theoremate primo consequitur , Animas quoque Justorum deserri ad Beatorum Gloriam , atque ut illæ Ponam , ita & istas Praemium reportare starum Virtutum . Immo ea sunt Justinis verba , ut sine vi ad Catholicum dogma pro Justis quoque accommodari posse videantur. Quid enim sit in Meliori Loco versari , & Immortalitate donati Animas hinc abeuntes , quæ (ἐν τῷ Θεῷ Φανέσσι) dignæ sunt , ut utram Deo apparetant , interpretari sane quisquam possit , hinc apparitionem Coram Deo futuram post universale Judicium : sed rectius licet nobis aliter arbitrari , hoc est , ut ex vi contextus verborum deducatur , contingere statim a morte istam apparitionem ad conspectum Dei . Supra vidimus Coronam Immortalitatis , & Prærium apud Deum conferri Iustis , mox ut e vita emigrant. Idem hec innuitur . Immo hujusmodi interpretationem ab ipso S. Martire Justino confirmatam accipe . Narrat ille in Apologia Secunda (quæ olim Prima credebatur) pag. 43. accusatum fuisse apud Urbicum Praefectum Urbis Ptolemæum quemdam , quod Christianæ professionis esset , & in generose confidentem Christum , mortis sententiam fuisse promulgatam . Adstabat Lucius quidam & ipse Christianus , qui libera voce iniquum Urbicii judicium est exsecratus . Tu-ne ergo quoque , inquit Urbicus , eamdem , quam ille , sentiam tenes ? Fortiter affirmerat ille ; & par propterea in illum poena ab impiis Judice decreta fuit . Cui quidem , inquit Sanctus Justinus , se gratiam ille debere professus est : a malis quippe dominis se liberari , & ad Deum Patrem & Regem optimum transire . Tum subdit Justinus , Senatum Romanum allocuens : Ne vero quispiam dicat : Omnes vos igitur volis iussi adferte manus , atque ad Deum jam Nunc Ite , neque negotium nostris facessite : causam , cur hoc non faciamus , exponam &c. En ergo statim a morte ad Deum Patrem & Regem , hoc est ad conspectum Dei transferri Animas , quæ dignæ sunt , ut Coram Deo Apparetant ; atque adeo a Catholicorum sententia minime absuisse Martyrem Justinum , eumque propterea non uno titulo adversari Ncavatoris Burneti placitis . Tribuntur etiam S. Justino Questiones & Responsiones ad Orthodoxos , inter ejus Opera evulgatae . Sed factum illum ad Autorem , qui Seculo Christi v. floruerit , emanetioris naris Eruditiss. nunc censent . Attamen , quia & illius suffragio unitur Burnetus p. 64. hec ei sit locus . Igitur inquit ille Quest. ix. Nemini ante Resurrectionem , rerum in vita